

САКЪО КОМАЦУ ЗОВЪТ НА ВИСИНИТЕ

Превод от японски: [Неизвестен], 1972

chitanka.info

Този ден събра всички приятели на Дир. Те дойдоха, от долини и хълмове, от мрачни подземия и старинни пещерни градове. Дойдоха, за да станат свидетели на неговия необичаен подвиг.

— Какво щастие! — шепнеха помежду си те — че доживяхме тези велики времена! Та той иска да се издигне по-високо и от най-високите планини!

— Да... Но все пак страшно е. А ако апаратът го подведе?

— Тогава катастрофа. Чака го мигновена смърт — ученът се усмихна с кривата си усмивка. — Вие вероятно си давате сметка, на каква височина се готви той да се издигне. Там атмосферното налягане е изключително ниско.

— Е, и какво? — прекъсна го някакъв невежа.

— Това, че организмите, с векове развивали се в условията на плътна атмосфера, при ниско налягане загиват. Тук всеки квадратен метър от нашето тяло изпитва налягане десет дзиара, а там...

— Какво?... Десет дзиара?! — невежата зяпна с уста — Тук вече прекалихме, професоре! Аз, например, нищо подобно не усещам.

Професорът измери с презрителен поглед глупавия си опонент.

— Не усещате, защото сте привикнали. А ако изчезне това налягане, вашето несъразмерно тяло и празната ви глава моментално ще се разлетят на парчета. И парчетата даже после не можеш събра. Защото — той направи многозначителна пауза, — в разредените слоеве на атмосферата вътрешното налягане в нашия организъм многократно превишава външното.

— Според мен, нашият Дир просто е загубил разсъдък, — каза печално един беловлас старик. — Ниското налягане още не е всичко. Там горе е страшен пек, нетърпимо ярка светлина, жестоко лъчение, космическа радиация. Нима това не стига?

— Млъкнете, паникьори! — гневно се изправи един младеж, почти юноша. — Как смееете да се съмнявате в гениалността на Дир? А напразно ли е извършил той масата опити, напразно ли е пресметнал всичко до най-малката подробност. А автоматичните височинни кораби?...

Над тълпата загърмя репродуктор:

— Сега ние имаме само един съдия — бъдещето, — говореше дикторът. — Бъдещето ще покаже кой е Дир — велик герой или изгубил чувство за мярка мечтател. И все пак ние се прекланяме пред

неговата дързост и смелост. Господин Дир, до старта остава съвсем малко време. Ще кажете ли няколко думи за нашите скъпи слушатели?

— Висините... Те винаги са ни привличали... — започна Дир пред микрофона и тълпата замря. — От незапомнени времена нашите предци с надежда и тъга са се взирали в сините простори. За висините са се създавали песни и легенди. Да плуваме в атмосферата, да кръжим над бездните и да преодоляваме надатмосферни висоти — ето я нашата отколешна мечта! И сега, в името на тази мечта аз отправям предизвикателство на висините!

— Господин Дир, още няколко думи! — помоли дикторът. — Какво е значението на вашето нечувано смело предприятие?

— Значението на тези разузнавателен полет е огромно. Ако ние проучим детайлно природните условия във недостъпните засега височини и впоследствие успеем да се приспособим към тях, нашият свят ще стане удивително обширен. Представете си височина четири хиляди сарота, и навсякъде — живот!... По данни, получени от нашите опитни станции, на височина три хиляди сарота планините се свършват. Над тях започват необозрими равнини. Ние ще се заселим в тях. Нашата цивилизация ще направи гигантски скок напред. Това е всичко, приятели! Довиждане!

Последна щателна проверка на херметизацията, последни секунди. И корабът се стрелна нагоре. След него се извиха пясъчливи смерчове, екнаха възторжени възгласи. Изпращачите дълго гледаха след сребрилата машина, неудържимо носеща се нагоре.

Пътническият кораб, пресичащ южните ширини, минаваше над филипинската морска падина, достигаща десет хиляди метра дълбочина, когато вахтеният забеляза някакъв странен предмет, полюляващ се върху вълните. Приблжиха се до него и го вдигнаха на палубата. Това беше труп на неவிжданo по-рано голямо морско животно, доколкото можеше да се съди по разкъсаното му тяло, дълбоководно. Вероятната причина за гибелта му беше рязкото изменение на налягането. Но най-удивително за екипажа си останаха металическите пластини, дълбоко впили се в мускулите и костите на това странно същество.

Публикувано във вестник „Технически авангард“, брой 112/1972

г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.